

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Horní Slavkov**, se sídlem Hasičská 785, Horní Slavkov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 12. 2018, č. j. 30 A 285/2018 – 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) domáhal vydání předběžného opatření v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované ve věci jeho žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v oblasti péče o tělesně postižené. Krajský soud návrh žalobce zamítl usnesením ze dne 7. 12. 2018, č. j. 30 A 285/2018 – 25, neboť neshledal, že by byly splněny zákonné podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 38 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), který stanoví, že *[b]yl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet*. Krajský soud uvedl, že z citovaného ustanovení vyplývá, že jednou z kumulativních podmínek pro vydání předběžného opatření je potřeba zatímne upravit poměry účastníků řízení pro hrozící vážnou újmu. Jelikož žalobce v návrhu nespecifikoval hrozící vážnou újmu, která by měla souvislost s předmětem řízení o výše uvedené žalobě, soud návrh na předběžné opatření pro nedůvodnost zamítl.

[2] Proti usnesení specifikovanému v záhlaví podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je prozatímne upravit poměry účastníků

řízení. Z § 38 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že takovým procesním institutem je i předběžné opatření.

[4] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tedy přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření je tedy nepochybná, což ostatně vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. z rozsudku ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 – 145, všechna zmiňovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[5] Jelikož rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím dočasným, nemohl se Nejvyšší správní soud kasační stížností stěžovatele proti napadenému usnesení meritorně zabývat, a musel ji pro nepřipustnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil splnění poplatkové povinnosti ani povinné zastoupení stěžovatele. Nepřipustnost kasační stížnosti proti napadenému usnesení je zřejmá z textu zákona a jednoznačné prejudikatury Nejvyššího správního soudu. Jednalo by se proto o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10).

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu